

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Slovenskej republiky - L.**, so sídlom v B.B., proti žalovaným **1/ P. J.**, bývajúcej v S., **2/ Ing. E. B.**, bývajúcemu v B., **3/ J. Š.**, bývajúcemu v H., **4/ J. M.**, bývajúcemu v N., **5/ E. D.**, bývajúcej v K., **6/ V. B.**, bývajúcej v S., **7/ F. P.**, bývajúcemu v S., **8a/ A. M.**, bývajúcej v Č., **8b/ G. O.**, bývajúcej v P., **8c/ J. O.**, bývajúcemu v C., **9/ E. D.**, bývajúcemu v S., **10/ P. D.**, bývajúcemu v S., **11/ A. Š.**, bývajúcemu v P., **12/ A. D.**, bývajúcemu v S., **13/ O. B.**, bývajúcej v S.S., **14/ F. T.**, bývajúcemu v S., **15/ E. K.**, bývajúcemu v K., **16a/ Ing. A. P.**, bývajúcej v S., **16b/ J. Š.**, bývajúcemu v S.S., **17/ M. N.**, bývajúcej v P., **18/ P. D.**, bývajúcemu v P., **19/ P. Š.**, bývajúcemu v D., **20/ J. H.**, bývajúcemu v S., **21/ A. P.**, bývajúcej v P., **22/ A. K.**, bývajúcej v P., **23/ J. Š.**, bývajúcemu v S., **24/ O. P.**, bývajúcemu v S., **25/ L. P.**, bývajúcemu v S.S., **26/ M. O.**, bývajúcemu v P., **27/ J. B.**, bývajúcemu v S., **28/ M. H.**, bývajúcemu v S.S., **29/ A. D.**, bývajúcemu v S., **30/ J. N.**, bývajúcemu v P., **31/ Ing. Š. D.**, bývajúcemu v S. **32/ E. B.**, bývajúcej **V.33/ A.D.**, bývajúcemu v D. **34/ A. K.**, bývajúcej v B. **35/ F.G.** bývajúcemu v S. **36/ M. Č.**, bývajúcemu v I., **37/ V. D.**, bývajúcej v S., **38/ J. Č.**, bývajúcemu v S.S., **39/ J. T.**, bývajúcemu v D., **40/ J. V.**, bývajúcemu v S., **41/ Š. Š.**, bývajúcemu v S., **42/ Š. Š.**, bývajúcemu v S., **43/ Š. H.**, bývajúcemu v S. **44/ P. D.**, bývajúcemu v S.S. **45/ M. Č.**, bývajúcemu v P. **46/ V.** bývajúcej v S., **47/ A. D.**, bývajúcej v S.S., **48/ E. K.**, bývajúcej v P., **49/ Ing. F. D.**, bývajúcemu v D., **50/ Ing. A. B.**, bývajúcemu v K., **51/ E. M.**, bývajúcemu v B., **52/ F. S.**, bývajúcemu v S., **53/ A. H.**, bývajúcej v B., **54/ E. T.**, bývajúcemu v S., **55/ F. Č.**, bývajúcemu v P., **56/ J. Š.**, bývajúcemu v B., **57/ N. G.**, bývajúcej v P., **58/ M. S.**, bývajúcemu v S., **59/ J. P.**, bývajúcemu v S., **60/ M. L.**, bývajúcej v S., **61/ J. H.**, bývajúcemu v I., **62/ J. G.**, bývajúcemu v P., **63/ B. L.**, bývajúcemu v S., **64/ E. Š.**, bývajúcej v S., **65/ P. Š.**, bývajúcemu v P., **66/ K. H.**, bývajúcej v S., **67/ F. P.**, bývajúcemu v P., **68/ A. B.**, bývajúcej v S., **69/ J. H.**, bývajúcemu v S., **70/ J. N.**, bývajúcej v S.S., **71/ J. I.**, bývajúcemu v S., **72/ M. C.**, bývajúcej v D., **73/ MUDr. J. D.**, bývajúcemu v I., **74/ Ľ. P.**, bývajúcemu v S., **75/ P. B.**, bývajúcemu v S., **76/ M. Č.**, bývajúcemu v S., **77/ J. B.**, bývajúcemu v P., **78/ Š. Š.**, bývajúcemu v P., S., **79/ J. H.**, bývajúcemu v S., **80/ F. Š.**, bývajúcemu v S.0, **81/ D. D.**, bývajúcemu v S., **82/ RNDr. Š. D., CSc.**, bývajúcemu v B. **83/ J. D.**, bývajúcemu v P.S., **84/ Ľ. Š.**, bývajúcemu v B., **85/ M. Š.**, bývajúcemu v D., **86/ Š. Š.**,

bývajúcemu v P., S., 87/ A. Š., bývajúcej v S., 88/ J. H., bývajúcemu v T., 89/ A. K., bývajúcej v B., 90/ Š. M., bývajúcej v B., 91/ E. P., bývajúcej v S., všetci okrem žalovaných 6/, 8a/ až 8c/, 22/, 88/, 90/ zastúpení JUDr. D. D., advokátom v P., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 194/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 10. novembra 2009 sp. zn. 19 Co 278/2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín z 24. augusta 2009 č. k. 14 C 194/2003-177, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 10. novembra 2009 sp. zn. 19 Co 278/2009 a uznesenie Okresného súdu Trenčín z 24. augusta 2009 č. k. 14 C 194/2003-177 a vec vracia Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín uznesením (v poradí prvým) z 27. júna 2005 č. k. 14 C 194/2003-59 konanie zastavil, pretože žalobca zoberal návrh späť (§ 96 ods. 1, 3 O.s.p.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 91/ náhradu trov konania 10 261 399,-- Sk do troch dní od právoplatnosti uznesenia k rukám advokáta JUDr. D. D.. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., pretože žalobca zaviniť zastavenie konania.

Krajský súd v Trenčíne uznesením (v poradí prvým) z 21. novembra 2005 sp. zn. 17 Co 163/2005 uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti trov konania potvrdil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov odvolacieho konania 5 130 714,-- Sk do troch dní k rukám advokáta JUDr. D. D. (§ 224 ods. 1 O.s.p. a podľa § 142 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozsudkom z 27. novembra 2007 sp. zn. 1 M Cdo 11/2006 rozhodol tak, že zrušil uznesenie odvolacieho súdu a prvostupňového súdu v napadnutej časti a vec vrátil

prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že v priebehu konania (po podaní návrhu) zomrela žalovaná 2/ A. B., žalovaný 3/ A. Š. zomrel X.X., žalovaná 4/ I. M. zomrela X., žalovaný 16/ J. Š. zomrel X., žalovaný 44/ J. D. zomrel X. a žalovaný 58/ V. S. zomrel X.. V zmysle rozhodnutí v dedičskej veci po týchto žalovaných ich právnymi nástupcami sú Ing. E. B. (po žalovanej 2/), J. Š. (po žalovanom 3/), J. M. (po žalovanej 4/), P. Š., S. Š., Ing. A. P., J. Š. (po žalovanom 16/), Z. D., P. D. (po žalovanom 44/), M. S. (po žalovanom 58/). Už v čase rozhodovania súdu prvého stupňa nemali zomrelí spôsobilosť byť účastníkmi konania. Napriek tejto skutočnosti okresný aj krajský súd vo veci rozhodli. Ich rozhodnutia sú preto z dôvodu nedostatku podmienky konania zmätočné.

Okresný súd Trenčín uznesením (v poradí druhým) z 24. augusta 2009 č. k. 14 C 194/2003-177 žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 91/ náhradu trov konania 431 973,72 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia k rukám advokáta JUDr. D. D.. Rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., pretože žalobca zaviniel zastavenie konania. Trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 4 264 020 Sk úkon počítaný z ceny nehnuteľností 23 286 259,-- Sk podľa znaleckého posudku č. 4/2002 z 18. novembra 2002 (príprava a prevzatie veci vrátane prvej porady, podanie písomného vyjadrenia k žalobe), spolu 47 378,-- Sk na jedného klienta x 90 klientov bez žalovaného 58/ V. S., zomrelého X. + 2 x 136,-- Sk paušál a 19% DPH 1 620 327,60 Sk, spolu 10 148 639,-- Sk podľa § 13 ods. 1 a 7, § 16 ods. 1 písm. a/, c/, § 17 ods. 2 a § 22 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, za písomné vyjadrenie z 27. júla 2005 v odvolacom konaní 47 378,-- Sk /úkon x 89 klientov (bez zomrelého žalovaného 58/ a žalovanej 4/ zomrelej dňa 7.11.2004) + 150,- Sk paušál + 19% DPH 801 162,-- Sk, spolu 5 017 954,-- Sk. Žalovaný si však uplatnil len 1 440 407,-- Sk, za písomné vyjadrenie k dovolaniu 14.9.2006 po 47 378,-- Sk /úkon x 89 žalovaných + 2 x 164,-- Sk paušál a 19% DPH 801 162,-- Sk spolu 5 017 968,-- Sk, žalovaným uplatnených len 1 424 594,-- Sk podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a/, c/, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej od 1.1.2005 v znení vyhlášky č. 557/2008 Z. z. Celková výška trov konania predstavuje sumu 431 973,72 €.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu uznesením (v poradí druhým) z 10. novembra 2009 sp. zn. 19 Co 278/2009 uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov odvolacieho konania

110 021,39 €, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, na účet advokáta JUDr. D. D.. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že je zrejmé, že v danej veci trovy konania predstavovali odmenu za právne zastúpenie, ktorá bola za konanie pred súdom prvého stupňa stanovená podľa vyhlášky č. 163/2002 Z. z., za neskoršie úkony podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Nepochybné je, že advokát vo veci zastupoval 90-tich žalovaných. Jedná sa tak o situáciu, keď advokát vykonal spoločné úkony pri zastupovaní alebo obhajobe dvoch alebo viacerých osôb (§ 17 ods. 2 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. - základná sadzba tarifnej odmeny sa zvyšuje o 20%). K aktívnej legitimácii žalobcu uviedol, že toto pre danú vec, keďže konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby nie je podstatné. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu v spojení s uznesením okresného súdu podal na základe podnetu žalobcu mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Žiadal zrušiť obe uznesenia súdov nižšieho stupňa a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súdy sa nesprávne riadili § 140 ods. 1, § 146 ods. 1, § 151 ods. 1 a 3 O.s.p., § 20 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., § 13 ods. 1, 7, § 17 ods. 2 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. Základom pre výpočet tarifnej odmeny advokáta bola hodnota nehnuteľnosti, avšak výpočtový základ pri výpočte tarifnej odmeny za zastupovanie jednotlivých účastníkov je v prípade podielových spoluvlastníkov výška ich spoluvlastníckeho podielu na celkovej hodnote nehnuteľnosti, ktorá je u jednotlivých účastníkov rôzna. Nesprávny je preto postup súdu, ak výšku tarifnej odmeny vypočítal vo vzťahu k jednotlivým účastníkom tak, že za hodnotu veci resp. práva pre výpočet tarifnej odmeny považoval hodnotu všetkých nehnuteľností napriek tomu, že predmetný spor sa jednotlivých účastníkov dotýka len v rozsahu ich podielov k týmto nehnuteľnostiam.

Žalobca sa k mimoriadnemu dovolaniu Generálneho prokurátora Slovenskej republiky nevyjadril.

Žalovaní 6/, 8a/ až 8c/, 22/, 88/, 90/ sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadrili. Ostatní žalovaní navrhli mimoriadne dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.), po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243e ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu a prvostupňového súdu treba zrušiť.

Ak generálny prokurátor na základe podnetu účastníka konania, osoby dotknutej rozhodnutím súdu alebo osoby poškodenej rozhodnutím súdu zistí, že právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon, a ak to vyžaduje ochrana práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu, a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, podá proti takémuto rozhodnutiu súdu mimoriadne dovolanie (§ 243e ods. 1 O.s.p.). Mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ale aj dôvodmi uplatnenými v mimoriadnom dovolaní. Obligatórne (§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a to bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené. Vady v zmysle § 237 O.s.p. a tzv. iné vady generálny prokurátor nenamietal, vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

Po preskúmaní veci však dovolací súd dospel k záveru, že konanie je postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2001 II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002 II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006 z 5. apríla 2007).

V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného

práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I ÚS 17/01, I ÚS 226/03, II ÚS 261/06, III ÚS 74/08, I ÚS 181/08) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c/a Grécko z 29. mája 1997; Higgins c/a Francúzsko z 19. februára 1998).

Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí **vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami** a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

V danej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozsudkom z 27. novembra 2007 sp. zn. 1 M Cdo 11/2006 rozhodol tak, že zrušil uznesenie odvolacieho súdu a prvostupňového súdu v napadnutej časti a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia rozhodnutia určil okruh dedičov po zomrelých účastníkoch konania : Ing. E. B. (po žalovanej 2/), J. Š. (po žalovanom 3/), J. M. (po žalovanej 4/), P. Š., S. Š., Ing. A. P., J. Š. (po žalovanom 16/), Z. D., P. D. (po žalovanom 44/), M. S. (po žalovanom 58/). Ako vyplýva z rozhodnutí súdov oboch stupňov, právnych nástupcov po zomrelých účastníkoch konania určil odlišne (napr. po žalovanom 44/ alebo po žalovanom 16/) v porovnaní s odôvodnením rozsudku dovolacieho súdu. **Z odôvodnenia rozhodnutí oboch súdov však nie je zrejmé, z čoho súdy vychádzali,**

keď konali len s niektorými z právnych nástupcov, ktorí boli v rozhodnutí dovolacieho súdu ako právni nástupcovia označení. Ich rozhodnutia sú preto z tohto dôvodu zmätočné.

Vada v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. je dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom touto procesnou vadou nemôže byť považované za správne.

V predmetnej veci ako žalobca vystupuje Slovenská republika – L.. Predmetom žaloby bolo určenie, že Slovenská republika je vlastníkom v žalobe špecifikovaných nehnuteľností. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je oprávnená podľa osobitného predpisu (v zmysle znenia § 21 ods. 2 O.s.p. účinného do 14.10.2008). Štátny podnik však nie je štátnym orgánom a nemá oprávnenie konať za štát. Občiansky súdny poriadok a ani iný právny predpis neopravňuje štátny podnik konať v občianskom súdnom konaní za štát. Zásada oddelenia štátu a štátneho podniku je napokon uvedená v § 5 ods. 1, 2 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku. Je teda zrejmé, že v danej veci L., nie je oprávnený konať za štát. Štátny podnik totiž nemal naliehavý právny záujem na určení, že štát je vlastníkom. Pokiaľ štátny podnik v konaní vystupuje za štát, **nie je splnená podmienka konania, ktorou je právne relevantný prejav vôle žalobcu alebo osoby, ktorej úkony sú na strane žalobcu, smerujúce vôbec k začatiu konania.** Nedostatok takéhoto prejavu vôle je neodstrániteľnou prekážkou konania. V prejednáwanej veci bolo nutné, aby bolo vyjasnené, kto má byť žalobcom alebo žalobcami. Až potom bude možné vo veci rozhodovať, resp. rozhodnúť v tomto prípade o trovách konania. Z uvedeného vyplýva, že konanie odvolacie i prvostupňové bolo navyše postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O.s.p.), ku ktorej musel dovolací súd prihliadať (pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2004 sp. zn. 4 Cdo 158/2003 a z 27. marca 2003 M Cdo 36/2000), hoci ju generálny prokurátor nenamietal. Len pre úplnosť sa uvádza, že žalobca na túto skutočnosť vo svojom podnete na podanie mimoriadneho dovolania poukázal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky počas dovolacieho konania zistil, že žalovaní 8b/ G. O. a 6/ V. B. zomreli, t.j. stratili spôsobilosť byť účastníkmi konania. Úlohou prvostupňového súdu bude preto pokračovať v konaní s právnymi nástupcami zomrelých účastníkov konania.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil uznesenie odvolacieho súdu a prvostupňového súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie podľa § 243b ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť rozhodnutia oboch súdov, nezaoberal sa dovolací súd ďalšími námietkami uvedenými generálnym prokurátorom Slovenskej republiky v mimoriadnom dovolaní a ani vecnou správnosťou napadnutých rozhodnutí.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová